

Sygn. akt VI Ka 493/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2012r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Barbara Żukowska (spr.)

Sędziowie SO Klara Łukaszewska

SO Andrzej Tekieli

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2012r.

sprawy D. Ś.

oskarżonego z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 15 maja 2012r. sygn. akt II K 2289/10

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. Ś.i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VIKa 493/12

UZASADNIENIE

D. Ś.oskarżony był o to, że:

1. w dniu 8 maja 2008 roku w T., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą, po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczenia pojazdu marki V. (...)o nr rej. (...)dostali się do jego wnętrza a następnie zabrali w celu przywłaszczenia przesyłki kurierskie firmy (...)wartości 71.326, 41 złotych, (...)wartości 19.200, 87 złotych, (...)wartości 1576, 70 złotych, (...)SAwartości 283, 74 złotych, (...)wartości 7128 złotych na szkodę firmy kurierskiej (...) Sp. z o. o.w R., przy czym D. Ś.czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 01.09.2003 roku, sygn. IIK 121/03 m. in. za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętego następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10.01.2005 roku, sygn. IIK 729/04, skazującym go na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 29.03.2003 roku do 29.05.2003 roku i od 29.11.2003 roku do 26.07.2003 roku oraz od 26.07.2005 roku do 19.08.2005 roku, tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

2. w nieustalonym czasie i miejscu do dnia 14 maja 2008 roku nabył telefon komórkowy S.(...) nr Idei (...)wartości 400 złotych wiedząc, iż pochodzi on z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki F. (...)o nr rej. (...)w dniu 23.01.2008 roku w C., na szkodę (...)SAw W.przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach

powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 01.09.2003 roku, sygn. IIK 121/03 m. in. za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętego następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10.01.2005 roku, sygn. IIK 729/04, skazującym go na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 29.03.2003 roku do 29.05.2003 roku i od 29.11.2003 roku do 26.07.2004 roku oraz od 26.07.2005 roku do 19.08.2005 roku, tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

3. w nieustalonym czasie i miejscu od dnia 31 lipca 2007 roku nabył telefony komórkowe marki L. (...)nr Idei (...)wartości 328, 18 złotych, N. (...)nr Idei (...)wartości 882 złote, S.(...) nr Idei (...)wartości 427 złotych wiedząc, iż pochodzą one z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki F. (...)o nr rej. (...)w dniu 31.07.2007 roku w W., na szkodę (...) sp. z o. o.w W.przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, przy czym czynu tego dopuścił się z warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 01.09.2003 roku, sygn. IIK 121/03 m. in. za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętego następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10.01.2005 roku, sygn. IIK 729/04, skazującym go na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 29.03.2003 roku do 29.05.2003 roku i od 29.11.2003 roku do 26.07.2004 roku oraz od 26.07.2005 roku do 19.08.2005 roku, tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

4. w dniu 31 lipca 2007 roku w J., woj. (...), pomógł zbyć pochodzące z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki F. (...)o nr rej. (...)w tym samym dniu w W., telefony komórkowe wraz z akcesoriami marki S. (...)sztuki wartości 346 złotych każdy, S. (...)wartości 547 złotych oraz N. (...)wartości 422 złote na szkodę (...) sp. z o. o.w W.sprzedając je w komisie z telefonami należącymi do A. D.przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 01.09.,2003 roku, sygn. IIK 121/03 m. in. za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętego następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10.01.2005 roku sygn. IIK 729/04, skazującym go na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 29.03.2003 roku do 29.05.2003 roku i od 29.11.2003 roku do 26.07.2004 roku oraz od 29.07.2005 roku do 19.08.2005 roku, tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

5. w nieustalonym czasie i miejscu od dnia 6 lutego 2008 roku nabył telefon komórkowy marki P. (...) nr (...) (...) wartości 419 złotych wiedząc, iż pochodzi on z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej marki M. (...) o nr rej. (...) w dniu 06.02.2008 roku w W., na szkodę (...) sp. z o. o. w W. przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 01.09.2003 roku, sygn. IIK 121/03 m. in. za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętego następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 01.09.2003 roku, sygn. IIK 121/03 m. in. za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętego następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10.01.2005 roku, sygn. IIK 729/04, skazującego go na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 29.03.2003 roku do 29.05.2003 roku i od 29.11.2003 roku do 26.07.2004 roku oraz od 26.07.2005 roku do 19.08.2005 roku, tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 15.V.2012 r. (sygn. akt IIK 2289/10) Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze uniewinnił oskarżonego D. Ś.od popełnienia zarzucanych mu czynów, kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżony został – w całości, na niekorzyść oskarżonego – apelacją prokuratora.

Powołując przepis art. 438 pkt 3 kpk prokurator w apelacji zarzucił „błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na bezkrytycznej ocenie szczątkowych wyjaśnień oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym, w których nie przyznał się do stawianych zarzutów i wyjaśnił jedynie, że zajmował się na co dzień obrotem telefonami, które nabywał m. in. na giełdzie a nadto całkowitym pominięciu okoliczności, że wobec przesłuchanych w sprawie świadków A. D.i R.

Ś.zapadł prawomocny wyrok warunkowo umarzający postępowanie o nabycie od oskarżonego spornych telefonów komórkowych pochodzących właśnie z przestępstwa a nadto pominięciu okoliczności, że oskarżony nie przedstawił organom ścigania ani sądowi dokumentu zakupu żadnego z ujawnionych u niego aparatów a pomiędzy popełnieniem przestępstw, w których doszło do utraty telefonów a przejęciem władztwa nad nimi przez oskarżonego istnieje niejednokrotnie niewielka odległość czasowa, co skutkowało przyjęciem przez Sąd, że zebrany materiał nie daje jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że oskarżony wiedział o pochodzeniu telefonów z przestępstwa kradzieży i w konsekwencji uniewinnieniem go od wszystkich zarzuconych czynów, podczas gdy analiza treści przytoczonego orzeczenia, okoliczność, że wszystkie ujawnione u oskarżonego aparaty telefoniczne pochodziły z przestępstw kradzieży z włamaniem a oskarżony nie posiadał dokumentu zakupu któregośkolwiek z nich a także bliskość czasowa pomiędzy popełnieniem występku oskarżonego wskazuje, że D. Ś.wiedział o pochodzeniu tych przedmiotów z przestępstwa a tym samym dopuścił się występku umyślnego paserstwa z art. 291 § 1 kk”.

Podnosząc powyższy zarzut prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Dokonując ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy oparł się tylko na części materiału dowodowego a i te dowody ocenił w sposób niezgodny z wymogami przepisu art. 7 kpk.

Oczywistym prawem, ale i obowiązkiem sądu orzekającego jest dokonanie swobodnej oceny przeprowadzonych w toku rozprawy głównej istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy dowodów. W sytuacji, gdy ocena ta nie stanowi następstwa całościowej, kompleksowej, logicznej analizy, nie podlega ochronie wynikającej z dyrektywy art. 7 kpk – przeciwnie, dyrektywę tę w rażący sposób obraża.

Pominięcie w rozważaniach sądu meriti istotnych okoliczności, które, o ile zostałyby dostrzeżone i uznane za prawdziwe, mogłyby doprowadzić do dokonania odmiennych ustaleń, czyni wątpliwymi ustalenia przyjęte za podstawę zapadłego wyroku a to przesądza o konieczności uchylenia tegoż wyroku.

Jak wynika z treści pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd Rejonowy uniewinnił oskarżonego D. Ś.od popełnienia zarzucanego mu czynu kradzieży z włamaniem w dniu 8.V.2008 r. do samochodu V. (...)w T.(zarzut 1 aktu oskarżenia), jako że oskarżony nie został rozpoznany przez świadków, oskarżony i S. P., „przeczą obecności D. Ś.na miejscu tego zdarzenia i dokonaniu przez niego tych czynów”. Sąd Rejonowy ocenił, iż „logowanie się w bezpośrednim otoczeniu miejsca zdarzenia telefonu komórkowego, z którego miał w tym czasie korzystać oskarżony nie stanowi niezbitego dowodu nie tylko obecności D. Ś.na miejscu zdarzenia ale i dokonania przez niego tego czynu”. Nadto powołał negatywny wynik badań osmologicznych.

Argumentując uniewinnienie oskarżonego D. Ś.od popełnienia zarzucanych mu czynów z art. 291 § 1 kk Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stwierdził (s. 7 i 8 uzasadnienia), iż A. D.nie wskazał dokładnie jakie telefony zbywał mu D. Ś., nie potrafił wskazać czy sporządzono na okoliczność tych transakcji dokumentację, „nie potrafił również wykluczyć, iż telefony objęte zainteresowaniem organów ścigania nabył od osoby innej niż D. Ś.”, a „przesłuchany przed Sądem R. Ś.nie potrafił wskazać od kogo pochodziły nabyte przez niego telefony”. Sąd Rejonowy zauważył, iż R. Ś.i A. D.wskazali „co prawda D. Ś., jako osobę która sprzedała A. D.pięć telefonów, z których dwa odkupił R. Ś.”, jednakże okoliczność tę pozostawił bez jakiegokolwiek oceny.

Sąd Rejonowy przyznał fakt znalezienia podczas czynności przeszukania u D. Ś.telefonów komórkowych „pochodzących z kradzieży” (bez jakiegokolwiek sprecyzowania ilości, rodzaju tychże telefonów oraz źródła ich przestępczego pochodzenia) ale podał, iż „D. Ś.twierdził, że jeden z tych telefonów należy do jego syna i nie wie skąd syn posiada ten telefon natomiast odnośnie innych wskazał, iż nabył je na giełdzie we W.od nieznanym mu osoby i miał zamiar sprzedać je za pośrednictwem portalu aukcyjnego (...)”. Wyjaśnienia Sąd Rejonowy uznał za wiarygodne.

W ocenie Sądu Rejonowego materiał dowodowy nie daje jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, iż D. Ś.wiedział, iż „opisane w treści zarzutów” telefony miały pochodzić z przestępstwa lub by na podstawie „towarzyszących okoliczności”, których Sąd Rejonowy nie ustalił, powinien i mógł przypuszczać, że zostały one uzyskane za pomocą czynów zabronionych i zatem „biorąc pod uwagę brak dowodów pozwalających na przypisanie oskarżonemu zarzucanych mu czynów, przy uwzględnieniu treści art. 5 § 2 kpk” uniewinnił oskarżonego od popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów.

Argumentacja ta nie jest przekonująca, jako że nie jest wynikiem szczegółowej oceny całokształtu istotnych dowodów.

Przedstawiona w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ocena dowodów jest ogólnikowa, powierzchowna, dotyczy wyłącznie części dowodów, tj. w zasadzie krótkich wyjaśnień oskarżonego D. Ś., w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, nadto zeznań A. D.i R. Ś.złożonych w toku rozprawy głównej.

Niezrozumiałe jest stwierdzenie Sądu Rejonowego, iż „dał wiarę w całości” wyjaśnieniom D. Ś.złożonym w toku postępowania przygotowawczego, jako że „pozostają one zgodne z ustalonym stanem faktycznym”; oczywistym jest, iż dokonanie ustaleń faktycznych poprzedzone winno być oceną dowodów.

Z dokonanych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych wynika, iż w dniu 31 lipca 2007 r. D. Ś.zbył A. D.nowe telefony komórkowe wraz z wyposażeniem, nabywca i zbywca nie sporządzili na tę okoliczność umowy pisemnej, w miejscu zamieszkania oskarżonego znaleziono 13 sztuk telefonów marki N.i S., jeden z nich należał do syna oskarżonego i jego pochodzenie nie było D. Ś.znane, pozostałe nabył we W.w dniu 11.V.2008 r. od nieznanego mu osoby.

Sąd Rejonowy nie ustalił, czy ujawnione podczas przeszukania w dniu 14.V.2008 r. w mieszkaniu oskarżonego telefony były zgłoszone jako utracone w wyniku przestępstwa.

W żadnym fragmencie pisemnego uzasadnienia Sąd Rejonowy nie odniósł się do wynikającego z dowodów faktu, iż spośród ujawnionych podczas przeszukania w dniu 14.V.2008 r. kilkunastu telefonów, 12 utraconych zostało w wyniku kradzieży z włamaniem w dniu 8.V.2008 r. w T., jeden – który wg wyjaśnień oskarżonego miał należeć do jego 13 – letniego syna – pochodził z kradzieży z włamaniem do samochodu firmy kurierskiej dokonanej w dniu 23.I.2008 r. w C..

Poza oceną Sądu pozostała bliska odległość w czasie pomiędzy zarzucanym oskarżonemu przestępstwem w T.a datą ujawnienia pochodzących z tegoż właśnie przestępstwa telefonów, wynikający z zeznań świadków R. K.i A. W.fakt, iż obserwowali dwóch mężczyzn przenoszących telefony z białego V. (...)do O. (...)będącego własnością S. P., którego rozpoznali na okazanych tablicach poglądowych a jest to krewny oskarżonego, który rezerwował w dniach 7 – 8.V.2008 w hotelu w T.pokój dla dwóch osób. Nie dokonał Sąd Rejonowy w ogóle analizy bilingów (k. 1004 – 1006) świadczących, iż w dniach od 6 do 8.V.2008 r. należący do D. Ś.telefon logował się w T., w tym łączył się z telefonem użytkowanym przez S. P., w T.w tym czasie logował się również telefon S. P.i z telefonu tego były wykonywane połączenia do D. Ś.. Ów dowód, analiza godzin dokonywanych połączeń w porównaniu z czasem, w jakim dokonane było włamanie do V. (...)mogły mieć istotne znaczenie przy orzekaniu w przedmiotowej sprawie. Sąd Rejonowy nie analizował w ogóle podawanego przez świadków R. K.i A. W.opisu obserwowanych przez nich mężczyzn, nie porównał go z rzeczywistym ich wyglądem, nie okazał tymże świadkom fotografii oskarżonego D. Ś..

Z treści zapisu protokołu rozprawy głównej nie wynika czy Sąd Rejonowy ujawnił dowód z zabezpieczonego po kradzieży w T. monitoringu, z opisu którego wynika, iż widoczni są kierowca i pasażer O. (...) i zachowanie tychże mężczyzn. Analiza tegoż nagrania w kontekście zeznań świadków R. K. i A. W. mogłaby mieć znaczenie dla rzetelnego wyjaśnienia przedmiotowej sprawy.

Uznając „w całości” za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego D. Ś.Sąd Rejonowy ustalił, iż ów nie był w T.w 2008 r., gubił telefony komórkowe a ujawnione w jego mieszkaniu w dniu 14.V.2008 r. nabył w dniu 11.V.2008 r. na giełdzie we W..

Oczywistym jest, iż nie zawsze konkretne ustalenia faktyczne wynikają wprost z przeprowadzonych dowodów, niejednokrotnie są wynikiem dokonanej – zgodnie i z wymogami przepisu art. 7 kpk – całościowej oceny dowodów pośrednich.

Podkreślić tu również należy, iż pozytywny wynik badań osmologicznych czy daktyloskopijnych może potwierdzić obecność konkretnej osoby w określonym miejscu, natomiast wynik negatywny nie wyklucza takiej sytuacji.

Nieprzekonywujące jest zatem stwierdzenie Sądu Rejonowego, iż skoro „brak jest zgodności zapachowej pomiędzy materiałem dowodowym w postaci śladu zapachowego pobranego z siedziska kierowcy samochodu a materiałem porównawczym pobranym od D. Ś.to przemawia dodatkowo za uznaniem, iż oskarżonego w przedmiotowym samochodzie nie było”.

Lakoniczna, nie obejmująca wszystkich istotnych dowodów, nielogiczna, sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego, a zatem dowolna jest dokonana przez Sąd Rejonowy ocena dowodów przesądzająca o uniewinnieniu oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu przestępstw paserstwa. Ocenę tę Sąd Rejonowy przedstawił na s. 7 i 8 pisemnego uzasadnienia a jej ogólnikowość uniemożliwia sądowi odwoławczemu prześledzenie sposobu rozumowania Sądu meriti.

Generalnie, uznając za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, Sąd Rejonowy stwierdził, iż „obróć telefonami komórkowymi poza placówkami sieci komórkowych jest na terenie Polski szeroko rozwinięty ... D. Ś.nie kwestionuje, iż dokonywał obrotu telefonami komórkowymi, ale sam fakt nabywania telefonu poza placówkami sieci komórkowych przez osobę uprzednio karaną za czyny przeciwko mieniu nie może automatycznie prowadzić do wniosku, iż nabywca uzmysławia sobie pochodzenie telefonu, a przynajmniej może i powinien przypuszczać, że telefon został uzyskany za pomocą czynu zabronionego”.

W ocenie Sądu Rejonowego „materiał dowodowy nie daje jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, iż D. Ś.wiedział, bądź powinien i mógł przypuszczać, że opisane w treści zarzutów telefony miały pochodzić z kradzieży”, skoro znalezione w jego mieszkaniu pochodzące z kradzieży telefony nabył (w dniu 11.V.2008 r. s. 2 uzasadnienia) na giełdzie we W.od nieznanego mu mężczyzny, a jeden z tych telefonów należał do syna oskarżonego i jego pochodzenie nie było oskarżonemu znane.

W żadnym fragmencie pisemnego uzasadnienia Sąd Rejonowy nie sprecyzował, iż ów „należący do syna oskarżonego” telefon, o którym oskarżony nie miał żadnych wiadomości to S.(...)skradziony w dniu 23.I.2008 r. w C.po włamaniu do samochodu firmy kurierskiej, a telefon ten użytkowany był przez W. L.będącą wówczas dziewczyną oskarżonego.

Pominał Sąd Rejonowy w ocenie i ten fakt, iż W. L.dysponowała również telefonem komórkowym L.(...) pochodzącym z kradzieży z włamaniem dokonanej w dniu 31.VII.2007 r. w W.do samochodu firmy kurierskiej O. (...).

Poza oceną Sądu Rejonowego pozostały te dowody z zeznań A. D.i R. Ś., w których wprost przyznali, iż to od D. Ś.przyjęli po południu 31.VII.2007 r. telefony pochodzące z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu O. (...)dokonanego w tym samym dniu w W..

Oceniając zeznania tychże świadków Sąd Rejonowy odniósł się wyłącznie do fragmentu tychże dowodów, tj. ich zeznań złożonych w toku rozprawy głównej, gdzie nie precyzowali szeregu istotnych okoliczności tłumacząc się niepamięcią.

Poza oceną Sądu Rejonowego pozostał dowód ze składanych przez A. D.i R. Ś.wyjaśnień z etapu postępowania przygotowawczego, w których stanowczo twierdzili, iż w godzinach popołudniowych 31.VII.2007 r. D. Ś.przyniósł do zakładu prowadzonego przez A. D.ok. 10 nowych, kompletnie wyposażonych telefonów, sprzedał je A. D.(bez sporządzania jakiegokolwiek umowy) a następnie od A. D.nabył część z nich R. Ś..

Pomijając w ocenie wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego przez A. D. i P. Ś. Sąd Rejonowy tym samym nie ocenił wiarygodności całokształtu procesowych ich wypowiedzi w sposób wymagany przepisami Kodeksu postępowania karnego. Ocena tychże dowodów niepełna i lakoniczna jest oceną rażąco dowolną.

Analizując wyjaśnienia złożone przez A. D. i R. Ś. w toku postępowania przygotowawczego Sąd Rejonowy powinien przesądzić, czy w sposób wiarygodny podali, iż po południu 31.VII.2007 r. nabyli przyniesione przez D. Ś. telefony komórkowe, które – jak okazało się – pochodziły z kradzieży dokonanej w tym samym dniu w W., czy też telefony te nabyli „od osoby innej niż D. Ś.”.

Nie dokonując faktycznie jakiegokolwiek analizy wyjaśnień/zeznań A. D. i R. Ś.) Sąd Rejonowy przesądził, iż uznał za wiarygodne „w zdecydowanej części” ich zeznania, jako że „logicznie, spójnie opisali okoliczności związane z dokonywanym przez nich obrotem telefonami komórkowymi” a – z uwagi na znaczny upływ czasu – „niepamięć świadków co do szczegółów przebiegu zdarzeń nie podważa ich wiarygodności” (s. 4 uzasadnienia). Ocena dowodu sprowadzająca się do zacytowanych wyżej zdań w żadnej mierze nie świadczy, iż w dozwolony, swobodny sposób Sąd Rejonowy słusznie wyeksponował pewne tylko fragmenty zeznań tychże świadków, zresztą nie dokonując ich oceny (s. 7 uzasadnienia Sądu Rejonowego).

Wynikająca z wyjaśnień A. D. i R. Ś., poparta zeznaniami M. M., bliskość czasowa pomiędzy datą kradzieży telefonów a ich sprzedażą przez D. Ś., brak sporządzenia wymaganej umowy to okoliczności istotne a zupełnie pominięte w ocenie Sądu Rejonowego.

Nieprzekonujące, wręcz naiwne w kontekście treści zgromadzonych w sprawie dowodów jest stwierdzenie Sądu Rejonowego, iż „niewykluczonym jest, iż D. Ś. pod pojęciem pisemnej umowy rozumie spisanie jego danych osobowych z dokumentu tożsamości”. Stwierdzenia takiego Sąd Rejonowy z pewnością nie zawarłby w uzasadnieniu, o ile poddałby analizie wyjaśnienia złożone przez oskarżonego w toku postępowania przygotowawczego: kwestionując fakt przyniesienia telefonów do punktu A. D. oskarżony podkreślał, iż ów mógł pomylić się co do osoby, która sprzedała mu pochodzące z kradzieży telefony „skoro nie sporządził żadnej umowy”, a nadto twierdził, iż „dziwne jest, że tylko ze mną nie spisał umowy”.

Oskarżony twierdził też, iż zajmował się sprzedażą telefonów i wiadomym mu jest, że kupujący „musi sporządzić umowę”.

Fakt, iż nabywając czy zbywając telefony oskarżony (utrzymujący się – jak twierdził – z obrotu telefonami komórkowymi) nie uzyskał pisemnej umowy potwierdzającej transakcję winien być przez Sąd orzekający oceniony w sposób przekonujący; brak umowy może wprost świadczyć o świadomości zbywcy i nabywcy, iż telefony komórkowe pochodzą lub mogły pochodzić z przestępstwa.

Poza jakąkolwiek oceną Sądu Rejonowego pozostał wynikający z analizy połączeń telefonicznych fakt, iż nr abonencki (...)użytkowany przez D. Ś. współpracował z telefonem komórkowym P.(...)nr (...)utraconym w wyniku przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu kurierskiego w dniu 06.02.2008 r. w W..

Rażące naruszenie prawa procesowego jakiego dopuścił się Sąd Rejonowy musiało skutkować uchynieniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Materiał dowodowy zebrany w przedmiotowej sprawie jest wyczerpujący poza brakiem okazania świadkom R. K. i A. W. fotografii oskarżonego, aczkolwiek po upływie kilku lat mogły zatrzeć się w pamięci tychże świadków rysy twarzy obserwowanego drugiego sprawcy.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy może poprzestać na ujawnieniu dowodów, bezpośrednio przeprowadzając wyłącznie te dowody, które uzna za konieczne, jednakże koniecznym jest odtworzenie zapisu nagrania (monitoringu) dokonanego w dniu 8.V.2008 r. w T.. Podstawą i warunkiem prawidłowego rozstrzygnięcia

jest kompleksowa ocena zgromadzonych dowodów zgodnie z ich treścią, zasadami logicznego rozumowania i pozostałymi wskazaniami art. 7 kpk.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd Rejonowy winien poddać analizie dowody wskazane w niniejszym uzasadnieniu a pominięte w dotychczasowym postępowaniu pierwszoinstancyjnym, pamiętając, że niekiedy zespół poszlak może prowadzić do pewnych wniosków i – w konsekwencji - stanowczych ustaleń.

Zważywszy na uwagę prokuratora zawartą w apelacji, iż Sąd Rejonowy nie rozważył możliwości przypisania oskarżonemu czynu z art. 291 § 1 kk lub 292 § 1 kk „w miejsce” zarzucanego przestępstwa kradzieży z włamaniem w T. w dniu 8.V.2008 r., Sąd Okręgowy przypomina o treści postanowienia SN z dnia 14 lipca 2011 r. w sprawie IV KK /39/11, argumenty uzasadnienia którego winny być przeanalizowane w razie potrzeby przy orzekaniu w przedmiotowej sprawie.

AP